

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

mente og vise Raad blev til fulde fulgt, ja, mere end det, idet vi maatte foretage en midlertidig Forlængelse af Vareforsyningsloven, da det viste sig, at det i Folketinget nedsatte Udvalg til Trods for Lovforslagets tidlige Fremsættelse ikke var i Stand til at gennearbejde alle de store Problemer, der knytter sig til denne Lov, saa hurtigt, at man kunde blive færdig i rette Tid. Til Gengæld har man i Folketingsudvalget foretaget en gennemgribende Behandling af Vareforsyningsloven. Udvalget har stillet mig en lang Række Spørgsmaal, ikke mindre end 56, og de Svar, vi fra Ministeriets Side har maattet udarbejde i den Anledning, fylder en Bog paa ikke mindre end 128 Sider: Det er altsaa en meget grundig Gennemgang, der er foretaget, ikke alene af Lovens almindelige Forudsætninger, den økonomiske Baggrund, men ogsaa af hver enkelt Paragraf. Resultatet er blevet, at der i Folketinget er vedtaget en lang Række Ændringer i Vareforsyningsloven; det er naturligvis et Kompromis, men dog ikke i højere Grad, end at det er lykkedes at skabe en ret bred Enighed om Lovforslaget, idet det faktisk er lykkedes at samle alle Partier om Lovforslaget undtagen Retsforbundet, der stemte imod, og det kommunistiske Parti, der undlod at stemme, men dog ikke vilde stemme imod.

Idet jeg i øvrigt henviser til de nærmere Bestemmelser i Lovforslaget, som det nu foreligger, vil jeg fremhæve, at som ny § 1 er indsat en særlig Formaaalsparagraf, i hvilken det fastslaas, at Bemyndigelserne efter Vareforsyningsloven har til Formaal at sætte Ministeren i Stand til at træffe Foranstaltninger, som er nødvendiggjort af de herskende ekstraordinære Forhold. Det slaas altsaa hermed fast, at Loven har en midlertidig Karakter, hvilket man jo vel i øvrigt hele Tiden har været helt paa det rene med. I Formaaalsparagraffens 2det Stykke anføres det, at det ved Lovens Administration skal iagttages, at der ikke foretages eller opretholdes andre eller videregaaende Indgreb i det normale Næringsliv, end den forsvarlige Løsning af foreliggende Spørgsmaal af væsentlig Betydning nødvendiggør. Endvidere siges det, at ved Tilrettelæggelsen af Foranstaltninger i Henhold til Loven bør en Tilbagevenden til normale Forhold for Erhvervslivet tilstræbes og forberedes i det Omfang, det er muligt, herunder ved Udvidelse af Frilisterne for Indførsel og Udførsel.

Af andre nye Bestemmelser kan jeg pege paa, at det i § 7 præciseres, at for saa vidt angaar Omraader, der fortrinsvis hen-

hører under Landbrugsministeriet, Fiskeriministeriet eller Ministeriet for Byggeri og Boligvæsen, træffes Foranstaltninger efter Vareforsyningsloven af vedkommende Minister efter Aftale med Handelsministeren.

Den særlige Begrænsning med Hensyn til Dispositioner over fremmed Ejendom her i Landet, som har været hjemlet i Lovens § 4, ophæves; hvilket bl. a. vil have den Betydning, at tyske Statsborgere, der har faaet Dispensation fra Konfiskationsloven, nu faar fri Dispositionsret over deres herværende Formue, herunder ogsaa fast Ejendom.

Som ny Regel er endvidere optaget en Bestemmelse om, at Foranstaltninger efter Vareforsyningsloven i videst muligt Omfang bør gennemføres ved generelle Regler, der vil være at offentliggøre, og forinden saadanne Bestemmelser træffes og gennemføres skal der saa vidt muligt ske Forhandling med Hovedorganisationerne for de interesserede Erhverv.

Man har endvidere fundet det rigtigt at foreslaa Lovens Bestemmelser om Oprettelse af et Ankenævn suppleret paa forskellige Punkter. Det fastslaas saaledes i Lovforslaget, at Ankenævnets Formand skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes som Højesteretsdommer, ligesom man har ment, at der ved udtrykkelig Bestemmelse i Loven bør hjemles Klagerne Adgang til — bortset fra visse særlige Undtagelsestilfælde — at gøre sig bekendt med det Materiale, paa Grundlag af hvilket Nævnets Afgørelse træffes, og til at give Møde for Nævnet. Herigennem fastslaas det, at disse Principper, som jo er fundamentale for dansk Retspleje i Almindelighed, ogsaa skal finde Anvendelse paa de her omhandlede Forhold.

Endvidere har man været af den Opfattelse, at det i visse særlige Klagesager, hvor det som Regel vil dreje sig om en Bedømmelse af, hvorvidt den erhvervsdrivende har handlet i god Tro eller ikke, vil være rimeligt at henlægge en saadan Afgørelse til Ankenævnet, og en hertil sigtende Bestemmelse er derfor foreslaaet optaget i den paagældende Paragraf i Loven. Denne Bestemmelse tager Sigtte paa Afgørelser, der er at opfatte som særlige Sanktioner, altsaa en Slags Straffeforanstaltninger, der iværksettes over for den enkelte næringsdrivende i Anledning af Overtrædelse af de gældende ekstraordinære Bestemmelser eller Tilside-sættelse af den Hensyntagen til almindelige Samfundsinteresser, som man under de nuværende Forhold maa forvente, at de næringsdrivende vil udvise.